

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Mau Dien Nguyen**, IČO: 26379881,
sídlem Březová 3040, 415 01 Teplice,
zastoupený advokátkou Mgr. Petrou Fenikovou, Ph.D.,
sídlem Bělehradská 572/63, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. 8995-4/2022-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se v části směřující proti výroku I. rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. 8995-4/2022-900000-311, **odmítá**.
- II. Ve zbytku se žaloba **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2022, č. j. 8995 4/2022-900000-311, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 12. 2021, č. j. 352608/2021-620000 12, tak, že byl výrok prvostupňového rozhodnutí, kterým bylo uloženo ochranné opatření zabránění věci společnosti DP&K-CZQ s.r.o. zrušen a věc byla v této části vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání (výrok I. napadeného rozhodnutí). Ve zbytku pak bylo odvolání žalobce zamítnuto a napadené prvostupňové rozhodnutí bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu potvrzeno (výrok II. napadeného rozhodnutí).
2. Odkazovaným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobci uložena pokuta podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „ZOH“), za provozování hazardní hry bez vydaného povolení ve výši 230 000 Kč. Současně bylo rozhodnuto o uložení ochranného opatření zabránění věci, konkrétně šesti kusů technických zařízení včetně všech částí, součástí a příslušenství a finanční hotovosti vyjmuté ze schránek technických zařízení ve výši 1 700 Kč. Žalobce se současně domáhal náhrady nákladů soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobce především namítl pochybení správních orgánů spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, když správní orgán I. stupně a žalovaný nevzali v potaz neexistenci zjištění vlastníků technických zařízení a převzali vyšetřovací teorii policejního orgánu. Žalobce byl toho názoru, že není možné bez zjištění vlastníka technických zařízení udělit žalobci pokutu jako osobě, která tato zařízení nevlastní. Žalovaný dle žalobce ani nevyužil všechny prostředky, aby vlastníky a provozovatele daných zařízení přiměl k potřebné součinnosti. Správní orgán I. stupně ani žalovaný tak nade vší pochybnost neprokázali jeho vinu, když se jim nepodařilo dohledat vlastníka, a tedy ani skutečného provozovatele technických herních zařízení; dospěli proto k účelové úvaze o odpovědnosti žalobce za předmětný přestupek.
4. Žalobce dále namítl, že se žalovaný nezabýval majetkovými poměry žalobce za účelem vyloučení likvidačního charakteru pokuty, a zatížil tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil příslušný spisový materiál spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí, neboť ji považoval za nekonkrétní a nedůvodnou. Po shrnutí věci se pak žalovaný k jednotlivým námitkám žalobce vyjádřil následovně.
6. K námitkám ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaný uvedl, že v této věci byl projednáván přestupek žalobce, kterému byla prokazována vina a ukládán trest. Jeho postavení v dané věci pak nemohla ovlivnit existence dalších případných pachatelů. Správní orgán I. stupně a žalovaný tak zkoumali a vyložili, že právě žalobce je subjektem přestupku, tj. že právě on provozoval hazardní hry bez povolení, což bylo pro správní řízení napadeného rozhodnutí rozhodující. Ohledně odůvodnění přestupku pak žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
7. Žalovaný dále k námitce týkající se uložení pokuty uvedl, že v napadeném rozhodnutí přezkoumal její výši a neshledal namítanou nezákonnost. Žalobce se dle názoru žalovaného dopustil velmi závažné protiprávní činnosti a uložení pokuty v řádu desetin procenta

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonného rozpětí sankce je za všech okolností velmi mírným trestem. Za zjevně nepřiměřenou přitom nelze dle judikatury Nejvyššího správního soudu považovat pokutu uloženou ve výši 4 % zákonného rozpětí. V průběhu správního řízení správní orgány nezjistily dle žalovaného žádnou okolnost, která by vedla k tvrzení žalobce, že uložená pokuta by měla mít ve vztahu k žalobci likvidační charakter, přičemž majetkové poměry byly správním orgánem I. stupně zjišťovány. Sám žalobce nereagoval na výzvu správního orgánu I. stupně ohledně zjišťování jeho majetkových poměrů. Nadto byla žalobou napadeným rozhodnutím žalobci udělena pokuta ve výši 230 000 Kč (oproti původní výši pokuty 300 000 Kč) a v rámci podaného odvolání likvidační účinek již nebyl namítán, a proto žalobou napadené rozhodnutí námitku, která nebyla vznesena, logicky nevypočítalo.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

8. V § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je výslovně uvedeno, že ochrany veřejných subjektivních práv se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 7. 2007, č. j. 7 Afs 12/2007-110, podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby soudu ve správním soudnictví je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, o jehož opravném prostředku nebylo doposud vůbec rozhodnuto.
9. Výrokem I. napadeného rozhodnutí bylo rozhodnuto podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu o změně části rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že jeho část byla zrušena a věc byla v této části vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. V této části napadeného rozhodnutí tak v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu bude opětovně rozhodovat správní orgán I. stupně a proti jeho novému rozhodnutí lze podat odvolání.
10. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti je tak nutno uvést, že žalobce v posuzovaném případě nevyčerpal zákonem upravené řádné opravné prostředky ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí. Žalobce se tak nemůže v této části napadeného rozhodnutí domáhat žalobou jejího soudního přezkumu, pokud nebyly z jeho strany využity řádné opravné prostředky v rámci správního řízení, po opětovném rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Podanou žalobu je tak nutné v této části považovat za nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s., a proto soud výrokem I. rozsudku rozhodl v této části o jejím odmítnutí z důvodu nepřijatelnosti.
11. Ve zbytku soud o žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovým projednáním věci, a proto se má za to, že souhlas udělal, když byl o uvedeném následku ve výzvě soudu výslovně poučen a žalovaný k výzvě soudu sdělil, že souhlasí, aby soud v dané věci rozhodl bez nařízení jednání.
12. Napadené rozhodnutí žalovaného ve zbylé části soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty pro podání žaloby. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly soudem zjištěny.

Skutková zjištění z obsahu správního spisu

13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 10. 7. 2018 provedli pracovníci správního orgánu I. stupně monitoring a provedení kontrolního nákupu v provozovně označené jako „Hospoda u Švagra“ na adrese Javorová 3121, Teplice (dále jen „provozovna“). Zde bylo zjištěno, že se v provozovně nacházelo v samostatné místnosti vedle místnosti s barem 6 ks technických herních zařízení, z toho 2 ks technické zařízení typu HOLLYWOOD POPCORN, 3 ks technického zařízení typu JEWEL a 1 ks technického herního zařízení, které bylo vypnuté. V rámci daného úkonu provedli pracovníci na jednom technickém zařízení zkušební hru, jejíž průběh zaznamenali do úředního záznamu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 39694/2018-620000-61. Z provedené zkoušky byl rovněž pořízen audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu. Dne 23. 7. 2018 pak provedli pracovníci správního orgánu I. stupně kontrolu v provozovně, při níž učinili shodná zjištění a provedli na všech 6 ks technických herních zařízeních zkušební hru, jejíž průběh zaznamenali do úředního záznamu ze dne 23. 7. 2018, č. j. 39694-6/2018-620000-61. Z provedené zkoušky byl rovněž pořízen audiovizuální záznam, který je součástí správního spisu. Z kontroly byl pořízen protokol o kontrole ze dne 23. 7. 2018, č. j. 39694-7/2018-620000-61, zachycující její průběh, včetně jednání osoby provozující provozovnu, která byla ztotožněna jako žalobce (dle dokladu povolení k pobytu a výpisu ze živnostenského rejstříku), který měl provozovnu v nájmu, a to od 1. 6. 2018 (dle jeho tvrzení a předložené nájemní smlouvy č. 182 ze dne 17. 5. 2018). Popsaná technická zařízení byla pracovníky správního orgánu I. stupně téhož dne zajištěna.
14. Na výzvu pracovníků správního orgánu I. stupně žalobce předložil v souvislosti s technickými herními zařízeními smlouvu o nájmu č. 2018/CJEB a smlouvu o nájmu č. 2018/DHJI, obě uzavřené dne 9. 7. 2018 (dále souhrnně jen „smlouvy ze dne 9. 7. 2018“), v nichž se žalobce zavázal přenechat část prostoru své provozovny k užívání společnosti DP&K-CZQ s.r.o. k provozování „internetových zařízení“. Žalobce se dále zavázal zajistit v pronajatých prostorách čistotu, řádný technický stav pevných elektrorozvodů a běžnou zevní údržbu internetových zařízení umístěných v pronajatých prostorách. Nájemné bylo sjednáno ve výši 35 % celkového výnosu získaného v příslušném kalendářním měsíci z provozu internetových zařízení minus sazba daně z přidané hodnoty a srážková daň z odměn nad 10 000 Kč. Přílohou smluv ze dne 9. 7. 2018 byla plná moc vystavená společností DP&K-CZQ s.r.o. žalobci a dalším osobám k předání odměny účastníkům soutěže a k manipulaci s penězi pořadatele soutěže.
15. Oznámením ze dne 26. 11. 2018, č. j. 221267/2018-620000-12, bylo žalobci oznámeno správním orgánem I. stupně zahájení řízení o přestupku, které bylo téhož dne doručeno jeho zástupci, advokátovi, zastupujícím ho ve správním řízení.
16. Usnesením ze dne 8. 2. 2019, č. j. 32837/2019-620000-12, uložil správní orgán I. stupně společnosti DP&K-CZQ s.r.o. povinnost předložit listiny vztahující se k nájmu prostoru v provozovně, a k podnikatelské činnosti společnosti DP&K-CZQ s.r.o. v provozovně, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zejména „měsíční vyhodnocení soutěže“, listiny a dokumenty vztahující se k platbám nájemného, nákladů vynaložených na obvyklé udržování najatých prostor, dokumenty vztahující se k předání a převzetí předmětu nájmu. Dále byla společnosti uložena povinnost předložit veškeré dokumenty vztahující se k nabytí 6 ks technických herních zařízení zajištěných dne 23. 7. 2018 v provozovně, či k právu používat je ke své podnikatelské činnosti. To vše do osmi dnů ode dne oznámení tohoto usnesení, které bylo společnosti DP&K-CZQ s.r.o. doručeno dne 12. 2. 2019. Na tuto výzvu však nebylo ze strany společnosti DP&K-CZQ s.r.o. reagováno, ta zůstala ve správním řízení zcela pasivní.

17. Usnesením ze dne 13. 3. 2019, č. j. 32837-2/2019-620000-12, uložil správní orgán I. stupně žalobci povinnost předložit listiny vztahující se k podnikání žalobce v provozovně, zejména listiny a dokumenty vztahující se ke smlouvám o nájmu, uzavřeném s obchodní korporací DP&K-CZQ s.r.o., tj. listiny a dokumenty vztahující se k platbám nájemného, nákladů vynaložených na obvyklé udržování najatých prostor, dokumenty vztahující se k předání předmětu smlouvy a „měsíční vyhodnocení soutěží“, které měly být provozovány v najatém prostoru. Dále byla žalobci uložena povinnost předložit evidenci vedenou dle § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, je-li žalobcem vedena a zápis o zjištění skutečného stavu zásob, hmotného majetku, pohledávek a dluhů dle § 7b odst. 4 téhož zákona, případně účetní závěrku ve smyslu § 18 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, je-li žalobce účetní jednotkou. To vše do osmi dnů ode dne oznámení tohoto usnesení, které bylo zástupci žalobce doručeno dne 23. 3. 2019. Na výzvu učiněnou popsáním usnesením nebylo ze strany žalobce reagováno.
18. Usnesením ze dne 4. 4. 2019, č. j. 5324/2019-620000-12, správní orgán I. stupně ustanovil vlastníkově zajištěných technických herních zařízení opatrovníka – Statutární město Teplice, neboť se mu nepodařilo zjistit vlastníka těchto zařízení. K tomu soud dodává, že část správního řízení ve vztahu ke Statutárnímu městu Teplice není předmětem soudního přezkumu, a soud se jím proto dále již podrobněji nezabýval.
19. Následně po provedení důkazů předložených žalobcem správní orgán I. stupně dne 4. 3. 2020 vydal rozhodnutí č. j. 62316/2020-620000-12. V odůvodnění popsaného rozhodnutí správní orgán I. stupně, po shrnutí dosavadního průběhu řízení a shromážděných důkazů, podrobně popsal princip fungování soutěže zajištěných technických herních zařízení, když dovodil, že charakteristika hry je shodná s legální definicí hazardní hry uvedené v § 3 odst. 1 ZOH, neboť se jedná o hru, do níž hráč vloží sázku, návratnost sázky se nezaručuje, a o výhře nebo prohře rozhoduje, z pohledu hráče, náhoda, neboť tomuto není znám algoritmus určující zobrazování jednotlivých symbolů a hodnot jednotlivých dílčích her. S ohledem na absenci reakce společnosti DP&K-CZQ s.r.o. na usnesení ze dne 8. 2. 2019 pak správní orgán I. stupně uzavřel svou úvahu o skutečném provozovateli zajištěných herních zařízení tak, že v průběhu řízení nebylo prokázáno plnění smluv ze dne 9. 7. 2018. Žalobce byl však provozovatelem provozovny, kde byla zařízení umístěna a kde byly vykonávány činnosti, které jsou totožné s legální definicí provozování hazardní hry dle § 5 ZOH. Žalobce tak poskytl prostory k umístění technických herních zařízení, umožnil jejich připojení k elektrické síti, hradil energii spotřebovanou při jejich provozu, zajišťoval jejich běžnou obsluhu nutnou k provozu (nuloval stavy počítadel) a vyplácel výhry. Žalobce tak vědomě a aktivně vytvářel podmínky pro to, aby technická herní zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně a současně vykonával služby související se zajištěním jejich provozu. Bez aktivního jednání žalobce by tak nebylo fungování popsaných zařízení vůbec možné. Správní orgán I. stupně při určení osoby, jež technická herní zařízení provozovala, taktéž vycházel z obecně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přijímané zásady, že odpovědnosti za protiprávní jednání, k němuž docházelo v provozovně žalobce, tj. delikt ní odpovědnosti, která je odpovědností veřejnoprávní, se nelze zprostit soukromoprávním ujednáním, reprezentovaným formálním uzavřením smlouvy o nájmu části prostoru provozovny. Své hodnocení tak správní orgán I. stupně uzavřel se závěrem, že ze strany společnosti DP&K-CZQ s.r.o. byl skutečný právní stav takový, že technická herní zařízení provozoval žalobce, přičemž toto zastíral formálně právním stavem, dle kterého zařízení provozovala společnost DP&K-CZQ s.r.o. Proto žalobce nesl též odpovědnost za provozování hazardní hry dle § 5 ZOH. Správní orgán I. stupně dále dovodil objektivní odpovědnost žalobce za přestupek i jeho materiální stránku, spočívající ve stupni jeho společenské škodlivosti. Při určení výše pokuty, kterou lze podle § 123 odst. 1 písm. b) ZOH vyměřit až do výše 50 000 000 Kč, pak správní orgán I. stupně přihlédl ve prospěch žalobce k tomu, že žalobce správnímu orgánu I. stupně poskytl při výkonu správního dozoru odpovídající součinnost a umožnil vyjmutí finanční hotovosti ze zařízení, a že se jednalo o první porušení právních předpisů v oblasti provozování hazardních her žalobcem. V neprospěch žalobce poté správní orgán I. stupně vyložil umístění technických herních zařízení v restauračním zařízení. Po zvážení uvedeného tak správní orgán I. stupně uložil žalobci správní trest pokuty ve výši 300 000 Kč jako sankci plnící její účel, a správní trest propadnutí finanční hotovosti ve výši 1 700 Kč. Správní orgán I. stupně se zabýval též otázkou likvidačního charakteru pokuty na žalobce. V tomto směru správní orgán I. stupně uzavřel, že žalobce nereagoval na jeho výzvy učiněné v usnesení ze dne 13. 3. 2019, a nebylo tak možné posoudit likvidační charakter ukládané pokuty ve vztahu k osobním a majetkovým poměrům žalobce. Při posouzení přiměřenosti výše pokuty tak správní orgán I. stupně vycházel z obvyklých příjmů dosahovaných v oblasti hazardních her při provozování technických herních zařízení, které čerpal z Výroční zprávy o hazardním hraní v České republice v roce 2017, vydané Úřadem vlády České republiky pod ISBN 978-80-7440-210-4, která je správnímu orgánu I. stupně známa z úřední činnosti. Z toho mu bylo zřejmé, že provozovatelé technických her měly měsíční příjem ve výši 34 800 Kč z 1 technické hry, tedy prostým výpočtem při provozování zařízení po cca 2 měsíce mohl žalobce protiprávním jednáním dosáhnout zisku ve výši cca 208 800 Kč měsíčně. Proto správní orgán I. stupně považoval uloženou pokutu ve výši 300 000 Kč za přiměřenou a dostatečnou, přičemž měl za to, že splní svůj zákonem sledovaný cíl, tj. povede k respektování pravidel chování stanovených právními normami a k zajištění ochrany společenských zájmů.

20. Proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 4. 3. 2020 podal žalobce blanketní odvolání ze dne 23. 3. 2020, které nebylo přes výzvu správního orgánu I. stupně ve stanovené lhůtě doplněno. Odvolání bylo žalobcem doplněno až podáním ze dne 7. 8. 2020.
21. O odvolání žalobce ze dne 23. 3. 2020 rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 9. 2020, č. j. 17584-4/2020-900000-311, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 4. 3. 2020 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání věci. Žalovaný se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně v hodnocení zajištěných herních zařízeních jako hazardních her ve smyslu § 3 ZOH i v dovození objektivní odpovědnosti žalobce za jejich provozování v provozovně. Ohledně propadnutí věcí, hotovosti ve výši 1 700 Kč, byl však žalovaný toho názoru, že nemohly být splněny podmínky pro uložení trestu, neboť bylo namístě se zabývat otázkou vlastnictví či spoluvlastnictví této věci, s ohledem na předložené smlouvy ze dne 9. 7. 2018, popřípadě přibráním společnosti DP&K-CZQ s.r.o. jako účastníka řízení. Uloženou pokutu ve výši 300 000 Kč žalovaný zhodnotil jako mírnou, avšak s ohledem na vrácení věci správnímu orgánu I. stupně k novému projednání žalovaný tomuto uložil

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zhodnotit i nově předložené podklady žalobce a vrátit se k úvaze o vyloučení likvidačního účinku pokuty.

22. Dne 30. 11. 2020 vydal správní orgán I. stupně v pořadí druhé prvostupňové rozhodnutí č. j. 293232/2020-620000-12. V popsáném rozhodnutí správní orgán I. stupně zrekapituloval své odůvodnění z předchozího rozhodnutí, a dále odůvodnil ukládanou pokutu v nové výši 250 000 Kč, když nově navíc přihlédl při určení výše pokuty k aktuální epidemiologické situaci a důsledkům přijatých mimořádných opatření, které negativně dopadají na žalobce, jakožto provozovatele restauračního zařízení. K nově předloženým listinám správní orgán I. stupně nepřihlížel či přihlížel pouze omezeně, a to s ohledem na jejich nečitelnost a malou vypovídací hodnotu. V případě finanční hotovosti vyjmuté z technických herních zařízení ve výši 1 700 Kč přistoupil správní orgán I. stupně k propadnutí této hotovosti dle § 48 odst. 1 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, neboť se jednalo o výnos z přestupku.
23. Proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 30. 11. 2020 podal žalobce blanketní odvolání ze dne 23. 12. 2020, které nebylo přes výzvu správního orgánu I. stupně ve stanovené lhůtě doplněno.
24. O odvolání žalobce ze dne 23. 12. 2020 rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 10. 2021, č. j. 5400-2/2021-900000-311, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30. 11. 2020 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání věci. Žalovaný se opětovně ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně v hodnocení zajištěných herních zařízení jako hazardních her ve smyslu § 3 ZOH i v dovození objektivní odpovědnosti žalobce za jejich provozování v provozovně. Žalovaný však měl zásadní výhrady k výroku, kterým byl uložen trest propadnutí věci, a to hotovosti ve výši 1 700 Kč. Správní orgán I. stupně v projednávané věci pochybil, když uzavřel, že finanční prostředky z technických zařízení náležely žalobci, a zatížil tak správní řízení vadou, neboť okruh účastníků řízení stanovil nesprávně, když část řízení, která se týká zabrání finanční hotovosti ze schránek technických herních zařízení, nevedl se společností DP&K-CZQ s.r.o. Výši uložené pokuty 250 000 Kč pak hodnotil žalovaný jako mírnou.
25. Dne 17. 12. 2021 vydal správní orgán I. stupně v pořadí třetí prvostupňové rozhodnutí č. j. 352608/2021-620000-12. V popsáném rozhodnutí správní orgán I. stupně zrekapituloval své odůvodnění z předchozího rozhodnutí, a dále odůvodnil ukládanou pokutu v nové výši 230 000 Kč, když nad rámec již uvedeného v předchozích rozhodnutích přihlédl též k délce vedeného správního řízení vyvolávající zátěž žalobce. Ve vztahu k žalobci správní orgán I. stupně dále konkretizoval odůvodnění jeho odpovědnosti za přestupek vztahem k nájmu provozovny, bez možnosti jejího dalšího podnájmu dalším osobám, a ve vztahu k uzavřeným smlouvám ze dne 9. 7. 2018. Likvidační charakter pokuty byl opětovně přezkoumán bez jeho pozitivního zjištění ve vztahu k žalobci, shodně s předchozím rozhodnutím. V případě zajištěných technických herních zařízení a z nich zajištěné hotovosti správní orgán I. stupně rozhodl o jejich zabrání.
26. Proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 17. 12. 2021 podal žalobce blanketní odvolání ze dne 6. 1. 2022, které nebylo přes výzvu správního orgánu I. stupně ve stanovené lhůtě doplněno. Současně žalobce uvedl, že společnost DP&K-CZQ s.r.o. byla ke dni 5. 1. 2022 vymazána z obchodního rejstříku bez právního nástupce (ověřeno výpisem z obchodního rejstříku společnosti).
27. O odvolání žalobce ze dne 6. 1. 2022 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 3. 10. 2022, č. j. 8995-4/2022-900000-311, kterým rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dne 17. 12. 2021 změnil tak, že výrok napadeného rozhodnutí, kterým se ukládá ochranné opatření zabránění věci společnosti DP&K CZQ s.r.o., se ruší a věc se v této části vrací správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Tento výrok žalovaný odůvodnil tím, že sice byly splněny podmínky pro uložení ochranného opatření zabránění věci, avšak společnost DP&K CZQ s.r.o. v mezidobí zanikla, a proto bylo hospodárným a účelným tento výrok zrušit a v této části věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k dalšímu projednání a danou otázku vyřešit samostatně. Ve zbytku žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 10. 2022 potvrdil. Žalovaný se přitom ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně v hodnocení zajištěných herních zařízení jako hazardních her ve smyslu § 3 ZOH i v dovození objektivní odpovědnosti žalobce za jejich provozování v provozovně. Žalovaný též posoudil úvahu správního orgánu I. stupně ohledně uložené pokuty ve výši 230 000 Kč bez výhrad k jejímu stanovení, s nikoliv likvidačním charakterem ve vztahu k žalobci, a dále vyložil možnosti splácení uložené sankce – rozložení její splatnosti do splátek či posečkání s jejím zaplacením, na základě žádosti žalobce, při splnění podmínek. Napadené rozhodnutí pak nabylo dne 10. 10. 2022 právní moci.

Posouzení věci soudem

28. Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností, resp. nezákonností, výše uložené pokuty, která podle žalobce spočívala v její nepřiměřenosti a nedostatečném odůvodnění vzhledem k jeho majetkovým poměrům a charakteru pokuty, která měla být pro žalobce likvidační.
29. Soud v této souvislosti poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109).
30. V posuzované věci byla žalobci uložena pokuta ve výši 230 000 Kč. Správní orgán I. stupně odůvodnil výši pokuty závažností spáchaného přestupku, zejména významem zákonem chráněného zájmu na regulaci hazardních her, který byl přestupkem porušen, a počtem zadržených technických herních zařízení (viz popis odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně shora). Za polehčující okolnost považoval správní orgán I. stupně skutečnost, že se žalobce předtím nedopustil stejného porušení zákona o hazardních hrách, dále spolupráci žalobce se správními orgány, vliv epidemiologické situace na podnikání žalobce v pohostinství, a nakonec též délku správního řízení a jeho dopad na žalobce. Jako přitěžující okolnost pak správní orgán I. stupně označil skutečnost, že technická herní zařízení byla provozována v pohostinském zařízení. Při posouzení toho, zda uložená pokuta nebude mít likvidační charakter, vyšel správní orgán I. stupně z toho, že technická zařízení generovala žalobci zisk ve formě tzv. nájemného nejméně po dobu dvou měsíců, tj. od května 2018, kdy začal provozovat provozovnu s umístěnými technickými herními zařízeními, do dne 23. 7. 2018, kdy došlo k zajištění zařízení, později označované v rozhodnutích obecně jako časové období. Osobní a majetkové poměry žalobce nebylo možné nejprve objektivně vůbec posoudit, neboť žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně k jejich doložení nereagoval. Následně v tomto ohledu bylo lze pouze v omezené míře vycházet z žalobcem předložených listin, které byly dílem nečitelné a ve svém souhrnu nedostačující k prokázání Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

úplných a majetkových poměrů žalobce. Z nich tedy správní orgán I. stupně provedl logicky vystavěné vyhodnocení poměrů žalobce, že uložená pokuta pro něj nemá likvidační charakter. Žalovaný v napadeném rozhodnutí následně zhodnotil úvahy správního orgánu I. stupně jako správné, když zdůraznil, že zásadní roli má význam a rozsah vytýkaného přestupku a ztotožnil se s argumentací správního orgánu I. stupně vedoucí k určení výše uložené pokuty i odůvodněním jejího nikoliv likvidačního charakteru pro žalobce.

31. Soud shledal popsanou úvahu žalovaného i správního orgánu I. stupně o výši uložené pokuty, včetně posouzení jejího likvidačního charakteru ve vztahu k osobě žalobce za racionální, ucelenou a v souladu se zásadami logiky, tedy přezkoumatelnou.
32. Podle § 123 odst. 7 písm. a) ZOH lze za přestupek podle § 123 odst. 1 písm. b) uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč.
33. Pro přezkoumání zákonnosti a přiměřenosti uložené pokuty ve výši 230 000 Kč soud nejprve zdůrazňuje, že žalobce nenavrhoval moderaci správního trestu podle § 65 odst. 3 s. ř. s., a proto soud nemohl přezkoumávat přiměřenost uložené pokuty ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., a nahrazovat tak správní uvážení správních orgánů o výši uložené sankce (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS, a ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS). Prostor pro zohlednění přiměřenosti uložené sankce by byl dán pouze tehdy, pokud by vytýkaná nepřiměřenost měla kvalitu nezákonnosti (srov. § 78 odst. 1 s. ř. s.). Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že k žalobní námitce soud při posuzování zákonnosti uložené sankce přezkoumá pouze to, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jsou jeho úvahy o výši pokuty v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení, nebo jej nezneužil nebo zda uložená pokuta není likvidační (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, a ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02). Při hodnocení zákonnosti uložené sankce tak není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jedině tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by proto nepřiměřená okolnostem projednávaného případu. Používání výrazu „přiměřenost uložené pokuty“ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť s. ř. s. umožňuje soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost dosáhla kvalitativně vyšší míry a sankce byla zjevně nepřiměřená (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, publ. pod č. 2671/2012 Sb. NSS, bod 26). Taková situace však v řešené věci dle názoru soudu zjevně nenastala.
34. Na podkladě shora uvedeného soud zhodnotil, že pokuta byla žalobci uložena při spodní hranici zákonné trestní sazby, tudíž nelze dospět k závěru, že by správní orgány vybočily z mezí správního uvážení nebo jej zneužily. Za situace, kdy žalobce v průběhu správního řízení (a dokonce ani v žalobě) ke svým osobním a majetkovým poměrům nic bližšího neuvedl ani nedoložil, resp. neučinil tak v míře nezbytné, ale zejména pouze v obecné rovině argumentoval likvidačním charakterem uložené pokuty, lze akceptovat úvahu správního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

orgánu I. stupně, že vzhledem k předpokládanému vypočtenému zisku plynoucímu žalobci z nepovoleného provozování hazardních her ve formě „nájemného“ pro něj nemohla být uložena pokuta zjevně nepřiměřená či likvidační, a to i s ohledem na další sdělené, a nedostatečně prokázané, argumenty žalobce stran jeho osobních a majetkových poměrů.

35. Soud proto uzavírá, že se neztotožnil s námitkami žalobce o nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti výše uložené pokuty, a považuje ji s ohledem na její odůvodnění správními orgány za přiměřenou, a nikoliv likvidačního charakteru.
36. Soud se dále zabýval žalobní námitkou, že správní orgán I. stupně a žalovaný nedostatečně zjistili skutkový stav ve vztahu k vlastníkově zajištěných technických herních zařízení jako skutečnému provozovateli technických herních zařízení, tedy že žalobce nebyl provozovatelem předmětných zařízení.
37. Podle § 123 odst. 1 písm. b) ZOH, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru.
38. Podle § 7 odst. 2 písm. b) ZOH se zakazuje provozovat hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
39. Soud považuje za nutné předně zdůraznit, že skutková podstata přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) ZOH nepracuje s pojmem „provozovatel“ (tedy není zúžena pouze na osoby, které disponují oprávněním, resp. mají disponovat oprávněním, srov. § 6 ZOH), ale s širším pojmem „provozování“. Byť mají oba termíny stejný slovní základ, obsahově se nepřekrývají (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, bod 42).
40. Podle § 5 ZOH se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry (důraz doplněný soudem).
41. Z uvedeného vyplývá, že ZOH vymezuje pojem „provozování“ nezávisle na získaném povolení.
42. Důvodová zpráva k citovanému ustanovení uvádí, že provozování hazardní hry: „*zahrnuje nejen vlastní přímou realizaci hazardní hry, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo, resp. neodmyslitelně s realizací souvisí. Tyto další činnosti však nemusí být realizovány přímo samotným provozovatelem, nýbrž mohou být pro provozovatele zajištěny i třetí osobou na základě smluvního vztahu.*“ (důraz doplněný soudem). Takovou další činností bude zejména vědomé a aktivní vytváření podmínek pro to, aby technická zařízení mohla být fakticky provozována, spočívající např. v zajištění jejich zevní údržby, provádění výplaty výher a vybírání finančních prostředků ze zařízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, publ. pod č. 3855/201 Sb. NSS, bod 43, ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40, body 49 a 50, a ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, bod 14).
43. V posuzované věci bylo ve správním řízení spolehlivě zjištěno, že žalobce na základě smluv ze dne 9. 7. 2018 přenechal za úplatu část prostoru své provozovny k užívání společnosti DP&K-CZQ s.r.o. Účelem nájmu byla podle těchto smluv podnikatelská činnost nájemce prostřednictvím předmětných technických herních zařízení (ve smlouvách označených jako „internetová zařízení“). Výše nájemného byla stanovena jako 35 % z celkového výnosu, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kterým se rozumí výnosy získané v příslušném kalendářním měsíci z provozu kvízomatů po odečtení daně z přidané hodnoty a srážkové daně z odměn nad 10 000 Kč. Povinností žalobce bylo podle smluv mimo jiné zajištění řádného technického stavu pevných elektrorozvodů, dodržování čistoty v pronajatých prostorách a běžná zevní údržba kvízomatů (technických herních zařízení) umístěných v pronajatých prostorách. Přílohou smluv bylo pověření od společnosti DP&K-CZQ s.r.o. (plná moc pro žalobce a další osoby) k předávání odměn účastníkům soutěže a k manipulaci s penězi pořadatele soutěže.

44. Technická herní zařízení nebyla v předmětných smlouvách blíže specifikována, avšak dle soudu je podstatná skutečnost, že v žalobcově provozovně se 6 ks technických herních zařízení nacházelo a žalobce k nim na výzvu hlídky správního orgánu I. stupně předložil právě dvě smlouvy o nájmu (smlouvy ze dne 9. 7. 2018).
45. Soud se proto shodoval se správními orgány v tom, že žalobcova činnost naplňovala znaky provozování hazardní hry ve smyslu § 5 ZOH. Žalobce vědomě a aktivně na základě smluvního vztahu vytvářel podmínky pro to, aby technická herní zařízení mohla být umístěna a provozována právě v jeho provozovně. Podstatná je rovněž skutečnost, že žalobce měl přímý finanční zájem na řádném a efektivním provozu technických zařízení, neboť nájemné bylo stanoveno jako procento z jejich výnosu. Žalobce tak vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, bez kterých by nebylo jejich běžné fungování vůbec možné.
46. Soud neshledal důvodnou námitku ani v tom směru, že správní orgány nepostupovaly shodně jako proti žalobci i vůči dalším osobám, označeným žalobcem za provozovatele technických herních zařízení, jelikož v souvislosti se zadržením technických zařízení nebylo vůči společnosti DP&K-CZQ s.r.o. zahájeno obdobné přestupkové řízení, jako s žalobcem či namísto žalobce. Jak již bylo vysvětleno výše, přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) ZOH se dopustí každá právnická nebo podnikající fyzická osoba, která v rozporu s § 7 odst. 2 ZOH provozuje hazardní hru. Není tak vyloučeno, že předmětného přestupku se skutečně dopustila i společnost DP&K-CZQ s.r.o. jakožto nájemce příslušných prostor v žalobcově provozovně. Shledání delikttní odpovědnosti žalobce se ovšem nijak nedotýká případné delikttní odpovědnosti společnosti DP&K-CZQ s.r.o. A naopak případná odpovědnost této společnosti se nedotýká odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40, body 52–54).
47. Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. Třetí osoba (ať již jiný obviněný, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o přestupku s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39, bod 84, ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, body 208 a 209, ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007-98, nebo ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100, publ. pod č. 2276/2011 Sb. NSS). Pokud správní orgán opomene zahájit řízení s některou další osobou, která by potenciálně mohla být také uznána vinnou ze spáchání posuzovaného přestupku, nezasáhne tím nijak do veřejných subjektivních práv účastníka, s nímž je řízení vedeno. Je-li totiž určitému subjektu uložena pokuta v souladu se zákonem, opomenutí postihu jiného mu není ku prospěchu (viz např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 2 Afs 50/2012-241), ovšem ani k újmě.
48. S ohledem na veškeré shora uvedené skutečnosti tak soud ve věci uzavírá, že neshledal důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí v části, ve které nebyla žaloba odmítnuta, a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

proto ji v této části vyhodnotil jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji výrokem II. rozsudku ve zbytku zamítl.

49. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem III. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. září 2023

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu